

خبر
علی‌شمخانی: قابلیت‌های موشکی خط قرمز ما هستند

دبیر شورای عالی دفاع ایران در گفت‌وگو با الجزیره تأکید کرد: رژیم صهیونیستی بدون حمایت مستقیم واشنگتن نمی‌تواند هیچ اقدامی انجام دهد.

به گزارش ایسنا، «علی شمخانی»، دبیر شورای عالی دفاع ایران در گفت‌وگو با الجزیره در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه اگر ایران و ایالات متحده به توافقی برسند که اسرائیل را ناراضی کند، آیا این احتمال وجود دارد که اسرائیل اقدام یکجانبه‌ای علیه ایران انجام دهد؟ و اگر چنین است، ایران چگونه پاسخ خواهد داد؟ گفت: «واقعیت استراتژیک این است که رژیم صهیونیستی بدون هماهنگی و حمایت مستقیم ایالات متحده قادر به انجام عملیات نظامی مؤثر علیه ایران نخواهد بود. هرگونه اقدام نظامی گسترده نیاز به حمایت عملیاتی، لجستیکی و سیاسی واشنگتن دارد. این امر به وضوح در طول جنگ ۱۳ روزه نشان داده شد. در عین حال، جمهوری اسلامی ایران هرگونه ماجر-جوبی از این دست را با پاسخی قاطع، متناسب و ویرانگر پاسخ خواهد داد. سطح آمادگی دفاعی این کشور، هزینه هرگونه محاسبه اشتباه توسط طرف آغازگر را بسیار بالا می‌برد. مسیر منطقی برای همه طرف‌ها، اجتناب از تشدید تنش و خودداری از هرگونه اقدامی است که منطقه را بی‌ثبات می‌کند.»

وی در این مصاحبه در پاسخ به سوالی دیگر درباره نوع ارزیابی‌اش از تلاش‌های دیپلماتیک منطقه‌ای در سایه تلاش‌های اسرائیل برای تأثیرگذاری بر روند مذاکرات تأکید کرد: «برخی از بازیگران، به ویژه رژیم صهیونیستی، اساساً با هر مسیری که تنش بین ایران و ایالات متحده را کاهش دهد، مخالف هستند و به دنبال هادایت بی‌ثبات می‌کند.»

وی در این مصاحبه در پاسخ به سوالی دیگر درباره نوع ارزیابی‌اش از تلاش‌های دیپلماتیک منطقه‌ای در سایه تلاش‌های اسرائیل برای تأثیرگذاری بر روند مذاکرات تأکید کرد: «برخی از بازیگران، به ویژه رژیم صهیونیستی، اساساً با هر مسیری که تنش بین ایران و ایالات متحده را کاهش دهد، مخالف هستند و به دنبال هادایت بی‌ثباتی به سمت بی‌ثباتی‌اند. با این حال، کشورهای منطقه به خوبی می‌دانند که هرگونه درگیری می‌تواند تشدید شود و امنیت جمعی و ثبات منطقه را به طور جدی تهدید کند. بنابراین، اقدامات دیپلماتیک اخیر با هدف مهار تنش و ترویج یک راه‌حل سیاسی انجام می‌شود و رویکردی مبتنی بر درک دقیق از تهدید، اثرات مضر آن بر همه کشورهای منطقه و لزوم مدیریت آن-».

دبیر شورای عالی دفاع ایران درباره روند مذاکرات نیز گفت: «اگر مذاکرات واقع‌بینانه، مبتنی بر احترام متقابل و بدون خواسته‌های بیش از حد پیش برود، می‌توان آن را مسیری مثبت دانست که مزایای قابل توجهی برای هر دو طرف و برای ثبات و امنیت منطقه دارد. در عین حال، طبیعی است که مؤلفه‌های اساسی دفاعی کشورها معمولاً خارج از محدوده مذاکرات سیاسی تعریف می‌شوند، زیرا هر منطقه چارچوب خاص خود را دارد.»

او مأموریت اصلی شورای عالی دفاع ملی نیز تصریح کرد: «این شورا ذیل اصل ۱۷۶ قانون اساسی تعریف شده است. مأموریت آن ایجاد هماهنگی استراتژیک بین بخش‌های دفاعی و امنیتی، تقویت وحدت نیروهای مسلح و پشتیبانی از فرآیندهای تصمیم‌گیری کلان در حوزه دفاعی است. در شرایط حساس منطقه‌ای، وجود چنین ساختاری برای تقویت بازدارندگی و توسعه سازوکارهای امنیت ملی ضروری است. فعال شدن شورای عالی امنیت ملی در این مرحله، نشان دهنده لزوم تمرکز بر اقدام واحد در بالاترین سطوح دستگاه دفاعی و امنیتی کشور است. وضعیت امنیتی منطقه پیچیده‌تر شده است و پاسخگویی به این شرایط نیازمند سازوکاری یکپارچه برای هماهنگی استراتژیک، تصمیم‌گیری دقیق و حداکثر استفاده از قابلیت‌های ملی است. این شورا برای همین منظور تشکیل شده است و نقش آن افزایش انسجام و کارایی در حوزه دفاعی خواهد بود.»

وی درباره قابلیت‌های موشکی ایران خط

قرمز است و تعریفش از این خط قرمز گفت:

«قابلیت‌های موشکی ایران عنصری تثبیت‌شده

از دکتربین دفاعی کشور و بخشی از سازوکار

بازدارندگی آن است. بنابراین، آنها به عنوان خط

قرمز دفاعی تعریف می‌شوند و موضوع مذاکره

نیستند.»

به گزارش فرارو، عباس عراقچی در پیامی در شبکه

«ایکس» تصریح کرد: «ما دیپلماسی را ترجیح می‌دهیم

و دستیابی به توافقی درباره برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز

باشد.» این موضع‌گیری، در عین تأکید بر آمادگی ایران

برای گفت‌وگو، چارچوبی مشخص برای هرگونه تفاهم

احتمالی ترسیم می‌کند و نشان می‌دهد که تهران توافق

را نه به هر قیمت، بلکه در قالبی منصفانه و متوازن

می‌پذیرد.

وزیر امور خارجه در ادامه، با لحنی قاطع بر اولویت

حاکمیت ملی تأکید کرد و نوشت: «برای تحقق این

هدف، ایران در دفاع از حاکمیت خود، فارغ از هر

هزینه‌ای، درنگ نخواهد کرد.» عراقچی در بخش

دیگری از پیام خود، بر ضرورت پایدنی عملی به

تعهدات تأکید کرد و افزود: «تعهدات باید اجرا شوند

و برابری، احترام متقابل و منافع مشترک صرفاً شعار

نیستند، بلکه ضرورت و پایه هر توافق پایدار به شمار

می‌روند.»

اسرائیل در تکاپوی مهار توافق احتمالی با ایران

سفر ناگهانی بنیامین نتانیاهو به واشنگتن، پیش از

آنکه یک دیدار معمول دیپلماتیک باشد، نشانه‌ای از

نگرانی عمیق مقامات اسرائیل نسبت به هرگونه تحول

احتمالی در مسیر گفت‌وگوهای تهران و واشنگتن

به شمار می‌رود. این تحرک در حالی صورت گرفته

است که گمانه‌زنی‌هایی درباره احتمال انعقاد توافقی

میان آمریکا و ایران مطرح شده؛ توافقی که از منظر

تل‌آویو می‌تواند به تداوم توانمندی‌های دفاعی و نفوذ

منطقه‌ای جمهوری اسلامی ایران بینجامد.

به گزارش المانی‌تور، این سفر غیرمنتظره بیانگر آن

است که نتانیاهو در پی آن بوده است تا مستقیماً

دیدگاه‌های خود را با دونالد ترامپ در میان بگذارد

و نگرانی‌های ادعایی اسرائیل درباره سیاست‌های

منطقه‌ای ایران را پیش از هرگونه تصمیم‌گیری نهایی

منتقل کند. چنین اقدامی، پیش از هر چیز، بازتابی

از تلاش تل‌آویو برای اثرگذاری مستقیم بر روند

تصمیم‌سازی در کاخ سفید ارزیابی می‌شود.

این تحرک در شرایطی انجام می‌شود که هم‌زمان

با ادامه گفت‌وگوهای غیرمستقیم ایران و آمریکا در

مسقط درباره برنامه هسته‌ای تهران، تحرکات نظامی

و امنیتی نیز در منطقه افزایش یافته است. گزارش‌ها

از تقویت سامانه‌های پدافندی در سرزمین‌های اشغالی

و استقرار تجهیزات موشکی آمریکا در منطقه حکایت

دارد؛ اقداماتی که با هدف مدیریت سناریوهای احتمالی

تشدید تنش صورت می‌گیرد.

برخی تحلیلگران معتقدند اسرائیل از رهگذر این

سفر تلاش می‌کند دولت آمریکا را تحت فشار قرار

دهد تا در موضوعاتی همچون توانمندی‌های موشکی

جمهوری اسلامی و حمایت تهران از جریان‌های

مقاومت منطقه‌ای، امتیازی ارائه نکند. این در حالی

است که از نگاه جمهوری اسلامی ایران، توان دفاعی و

حمایت از محور مقاومت، بخشی از راهبرد بازدارندگی

و تأمین امنیت منطقه‌ای در برابر تهدیدات اسرائیل و

سیاست‌های مداخله‌جویانه آمریکا محسوب می‌شود.

هم‌زمان، این سفر برای نتانیاهو کارکردی داخلی نیز

دارد. فاصله گرفتن از برخی تعهدات رسمی در آمریکا،

از جمله حضور در مراسم‌های نمادین، می‌تواند به او

امکان دهد تا در فضای سیاسی داخلی اسرائیل و در

برابر جریان‌های راست‌گرا، موقعیت خود را حفظ کند.

در مجموع، این تحولات از وجود اختلاف‌نظرهای پنهان

میان واشنگتن و تل‌آویو بر سر حدود و نفور هرگونه

توافق احتمالی با ایران حکایت دارد.

تحرکات نظامی آمریکا و معمای مذاکرات پیش‌رو

با نزدیک شدن به دور تازه گفت‌وگوهای تهران و

واشنگتن، هم‌زمان با استمرار آرایش و تحرکات نظامی

ایالات متحده در منطقه، بخشی از تحلیل‌ها روند

کنونی مذاکرات را نه یک مسیر عادی دیپلماتیک، بلکه

پوششی عملیاتی در چارچوب راهبرد فشار حداکثری

آمریکا ارزیابی می‌کنند؛ راهبردی که هدف آن واداشتن

جمهوری اسلامی ایران به پذیرش توافقی مطابق با

مطالبات واشنگتن عنوان می‌شود.

در این چارچوب، برخی ناظران معتقدند فرآیند

مذاکره لزوماً به معنای حرکت به‌سوی مصالحه نیست،

بلکه می‌تواند بستری برای پیشبرد اهداف پنهان‌تر

باشد؛ اهدافی که صرفاً به موفقیت یا شکست رسمی

گفت‌وگوها محدود نمی‌شود و چه‌بسا در دل خود

حامل طرحی راهبردی برای تنظیم موازنه قدرت در

منطقه باشد.

ابعاد سفر نتانیاهو به آمریکا بررسی شد

معمای مذاکرات پیش‌روی ایران و آمریکا

عباس عراقچی، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران، بامداد پنج‌شنبه در پیامی روشن و حساب‌شده اعلام کرد که تهران همچنان مسیر دیپلماسی را بر

هر گزینه دیگری ترجیح می‌دهد؛ اما این انتخاب را به رعایت اصولی غیرقابل چشم‌پوشی گره زد.

موشکی ایران، معادله بازدارندگی منطقه‌ای را از دید

واشنگتن در وضعیت «عدم قطعیت» نگه می‌دارد. از

منظر ایالات متحده، موشک‌های ایرانی نه‌تنها بخشی

از توان بازدارنده تهران، بلکه عاملی مؤثر در امنیت

متحدان منطقه‌ای آمریکا و نحوه استقرار نیروهای

این کشور در غرب آسیا به شمار می‌روند. گزارش‌های

منتشرشده در کنگره آمریکا نیز طی سال‌های اخیر با

اشاره به افزایش برد و دقت سامانه‌های موشکی ایران،

بر همین نگرانی‌ها دامن زده‌اند.

با این حال، ورود پرونده موشکی به مذاکرات،

به‌معنای بازتعریف کامل دستورکار گفت‌وگوهاست؛

چراکه موضوع از یک پرونده هسته‌ای با سازوکارهای

مشخص نظارتی، به حوزه توانمندی‌های متعارف

دفاعی و معاللات بازدارندگی منطقه‌ای کشیده

می‌شود. کارشناسان تأکید می‌کنند هرگونه بحث

درباره موشک‌ها مستلزم ورود به جزئیاتی چون برد،

سامانه‌های هدایت، الگوهای استقرار و سازوکارهای

آزمایش است؛ موضوعاتی که از نظر فنی و امنیتی،

به‌مراتب پیچیده‌تر از ترتیبات رایج در صورت‌توسل

محسوب می‌شوند. برخی تحلیلگران غربی ادعان دارند

که گنجاندن موشک‌ها در مذاکرات، نشان می‌دهد

واشنگتن این توانمندیت‌ها را جزئی مرکزی از معادله

قدرت ایران می‌داند، نه کمکی برای برتری برنامه

هسته‌ای. به تعبیر آنان، برنامه موشکی جمهوری

اسلامی در محاسبات امنیتی روزمره منطقه نقش

عملیاتی دارد و هرگونه گفت‌وگو درباره آن، مستقیماً

ساختار بازدارندگی و استقرار منطقه‌ای ایران را هدف

قرار می‌دهد. چنین مسیری مذاکرات را از سطح

سیاسی به حوزه‌ای فنی و نظامی سوق می‌دهد که بار

اجرائی و نظارتی سنگینی خواهد داشت.

در همین حال، برخی پژوهشگران آمریکایی نیز تأکید

کرده‌اند که فشار برای درج پرونده موشکی، بازتاب

نگرانی متحدان منطقه‌ای واشنگتن است؛ کشورهایی

که افزایش برد و دقت موشک‌های ایران را در محاسبات

پدافندی خود لحاظ می‌کنند. با این وجود، هرگونه توافق

در این زمینه مستلزم ایجاد سازوکارهای نظارتی گسترده

بر سامانه‌های متعارف نظامی خواهد بود؛ موضوعی که

به‌طور مستقیم با مسئله حاکمیت دفاعی کشورها گره

خورده و حساسیت‌های جدی به همراه دارد.

سفر نتانیاهو و نبرد پنهان بر سر چارچوب مذاکرات

با وجود آنکه در ادبیات رسمی واشنگتن و برخی

تحلیل‌های رسانه‌ای همچنان از «گزینه نظامی» سخن

گفته می‌شود، شواهد میدانی و سیاسی نشان می‌دهد

مسیر تحولات، دست‌کم در مقطع کنونی، بیش از

آنکه به سوی تقابل مستقیم حرکت کند، به سمت

مهار تنش و جست‌وجوی راه‌حل سیاسی متمایل شده

است. مجموعه‌ای از عوامل داخلی و منطقه‌ای، هزینه

تصمیم نظامی را برای آمریکا و اسرائیل افزایش داده و

معادله را پیچیده‌تر کرده است.

سفر ناگهانی بنیامین نتانیاهو به واشنگتن، در نگاه

نخست گمانه‌زنی‌ها درباره احتمال سناریوهای نظامی

را تقویت کرد. شبکه سی.ان.ان گزارش داد که وی در

پی بررسی «گزینه‌های نظامی» علیه ایران است، اما

خبرگزاری رویترز به نقل از منابع آگاه نوشت نگرانی

اصلی تل‌آویو، حرکت آمریکا به سمت «توافقی

محدود» است که برنامه موشکی ایران را در بر نگیرد.

این تفاوت رویات‌ها نشان می‌دهد هدف محوری سفر،

پیش از آنکه زمینه‌سازی برای جنگ باشد، تلاش برای

انزگداری بر دامنه و چارچوب مذاکرات بوده است.

نتانیاهو که در مقاطع پیشین از حامیان جدی رویکرد

سخت‌افزایی علیه ایران به شمار می‌رفت، این بار از

دعوت صریح به اقام نظامی خودداری کرد. به گزارش

رسانه رسمی پخش اسرائیل، او در پاسخ به پرسشی

درباره حمایت از توافق احتمالی میان واشنگتن و تهران،

موضوعی محتاطانه و دوپهلو اتخاذ کرد؛ نه از جنگ

سخن گفت و نه حمایت کامل از توافق را اعلام کرد.

این تصریح کرد ایران در صدر گفت‌وگوهایش با دونالد

ترامپ قرار دارد و «امول مذاکره» را به او ارائه تفرقه‌ها،

داد؛ اظهاراتی که از تلاش برای بازتعریف اولویت‌های

گفت‌وگو و برجسته‌سازی پرونده موشکی حکایت دارد.

در داخل آمریکا نیز شرایط به‌گونه‌ای رقم خورده که

فضای مانور کاخ سفید برای ورود به یک تقابل پرهزینه

محدودتر شده است. افزایش انتقاده‌ها از سیاست‌های

ترامپ، حتی در درون حزب جمهوری‌خواه، نشانه‌ای

از شکاف‌های سیاسی داخلی است. در رأی‌گیری اخیر

مجلس نمایندگان است، و طرح ادعاهایی درباره تکرار

نام ترامپ در این اسناد، فشار سیاسی مضاعفی بر

دولت آمریکا وارد کرده است. در چنین فضایی، هر

تصمیم نظامی می‌تواند پیامدهای داخلی و بین‌المللی

گسترده‌ای به‌دنبال داشته باشد.

علاوه بر این، تهدیدهای متقابل و تأکید جمهوری

اسلامی ایران بر توان بازدارندگی خود، بر پیچیدگی

محاسبات افزوده است. مجموعه این عوامل نشان

می‌دهد که در مقطع کنونی، گزینه دیپلماسی هرچند

دشوار و زمان‌بر نسبت به سناریوی جنگ فراگیر،

هزینه کمتری برای طرف‌ها دارد. حتی در صورت

دستیابی به توافق نیز، مسئله نظارت و تضمین اجرای

تعهدات به چالشی اساسی تبدیل خواهد شد.

علاوه بر این، تهدیدهای متقابل و تأکید جمهوری

اسلامی ایران بر توان بازدارندگی خود، بر پیچیدگی

محاسبات افزوده است. مجموعه این عوامل نشان

می‌دهد که در مقطع کنونی، گزینه دیپلماسی هرچند

دشوار و زمان‌بر نسبت به سناریوی جنگ فراگیر،

هزینه کمتری برای طرف‌ها دارد. حتی در صورت

دستیابی به توافق نیز، مسئله نظارت و تضمین اجرای

تعهدات به چالشی اساسی تبدیل خواهد شد.

علاوه بر این، تهدیدهای متقابل و تأکید جمهوری

اسلامی ایران بر توان بازدارندگی خود، بر پیچیدگی

محاسبات افزوده است. مجموعه این عوامل نشان

می‌دهد که در مقطع کنونی، گزینه دیپلماسی هرچند

دشوار و زمان‌بر نسبت به سناریوی جنگ فراگیر،

هزینه کمتری برای طرف‌ها دارد. حتی در صورت

دستیابی به توافق نیز، مسئله نظارت و تضمین اجرای

تعهدات به چالشی اساسی تبدیل خواهد شد.

علاوه بر این، تهدیدهای متقابل و تأکید جمهوری

اسلامی ایران بر توان بازدارندگی خود، بر پیچیدگی

محاسبات افزوده است. مجموعه این عوامل نشان

می‌دهد که در مقطع کنونی، گزینه دیپلماسی هرچند

دشوار و زمان‌بر نسبت به سناریوی جنگ فراگیر،

هزینه کمتری برای طرف‌ها دارد. حتی در صورت

دستیابی به توافق نیز، مسئله نظارت و تضمین اجرای

تعهدات به چالشی اساسی تبدیل خواهد شد.

علاوه بر این، تهدیدهای متقابل و تأکید جمهوری

اسلامی ایران بر توان بازدارندگی خود، بر پیچیدگی

محاسبات افزوده است. مجموعه این عوامل نشان

می‌دهد که در مقطع کنونی، گزینه دیپلماسی هرچند

دشوار و زمان‌بر نسبت به سناریوی جنگ فراگیر،

هزینه کمتری برای طرف‌ها دارد. حتی در صورت

دستیابی به توافق نیز، مسئله نظارت و تضمین اجرای

تعهدات به چالشی اساسی تبدیل خواهد شد.

علاوه بر این، تهدیدهای متقابل و تأکید جمهوری

اسلامی ایران بر توان بازدارندگی خود، بر پیچیدگی

محاسبات افزوده است. مجموعه این عوامل نشان